

Dėl priemonių mokykloms- internatams vystyti 1959-1965 metais

TSKP CK ir TSRS Ministrų Taryba priėmė nutarimą „Dėl priemonių mokykloms-internatams vystyti 1959–1962 metais“.

Kad būtų galima toliau vystyti mokyklas-internatus, kaip naujo tipo mokymo-auklėjimo įstaigas, sakoma nutarime, nutarta padidinti moksleivių skaičių juose 1965 metais iki 2,5 milijono žmonių. Iš viso šalyje 1965 metais mokyklų-internatų moksleivių skaičius padidės 14 kartų palyginti su dabartiniu moksleivių skaičiumi mokyklose-internatuose. Mokyklų-internatų skaičius toliau vis labiau didės, kad ateityje visi norintys galėtų auklėti savo vaikus šiose mokyklose.

Nutarime siūloma sąjunginių respublikų kompartijų Centro Komitetams, partijos sričių ir kraštų komitetams, sąjunginių ir autonominių respublikų Ministrų Taryboms, sričių ir kraštų vykdomiesiems komitetams paruošti ir patvirtinti mokyklų-internatų vystymo 1959–1965 metais priemones.

(TASS—ELTA).

KOLEKTIVINIS DARBAS

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS ANYKSCIŲ RAJONO KOMITETO
IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

1959 m.
gegužės
28 d.
Ketvirtadienis
Nr. 43 (1026)
KAINA 15 KAP.

EINA NUO 1948 M

Kaip prižiūrėti, taip turėti

Pažiūri kolūkiečiai į laukus ir stebisi:

— Rodos, miežius sėjom, o želia lyg ir miešins.

Tai usnis viršūnelę ke-

lia, tai svėrė lapelius skleidžia. Bet trečiosios brigados brigadininkas Ant. Papučka nenusigąsta:

— Mūsų smėlynėlius piktžolėi neužaugti. Sudegs saulėje.

Taip jis kalba kiekvieną dieną. O, pamatys, kai veš kolūkiečiai vasarą, vėl po laukus skraidys baltų pūkų debesys.

Bet jokių pasėlių priežiūros darbų kolūkiečiai nepradėjo.

— Nei padidina akėjimas derlių, nei ką, —

padaręs abejingą miną, kalba brigadininkas.

Kalba jis, o savo žodžiams netiki. Juk pats A. Papučka skubėjo kelis kartus priakėti savo sodinio sklypelio pasėlių, kad tikrai geriau augtų. O visuomeniniuose laukuose nei miežiai, nei kviečiai nepriziūrimi. Negalvojama čia nei rąvėti pasėlius, nei chemikalais piktžoles naikinti. Nieko nedaroma linų laukuose.

— Spragių dar nematyti, — džiaugiasi brigadininkas.

Bet sakoma, jog ne laikas skalikus lakinti, kai reikia medžioti. Kad ir čia taip neišeitų. Nei heksachlorano, nei „Dikoteks — 30“ miltelių brigada neturi. Purkštuvų kolūkyje taip pat nėra.

Pasėlių priežiūros darbai nepradėti ir kitose „Jaros“ kolūkio laukininkystės brigadose. O miežiai, kviečiai, linai ir kitos kultūros kas dieną vis labiau stiebiasi į viršų ir, rodos, prašosi gelbėti nuo piktžolių.

R. EIDUKAITĖ

Piktžolės naikinamos skutikais

Sėjos darbai baigti. Tikrai iš širdies padirbėjo žmonės šį pavasarį. Valdyba nutarė suteikti visiems kolūkiečiams keletas dienų atostogų. O paskui vėl kibsime prie naujų darbų.

Po poros dienų kolūkio moterys pradės rąvėti miežius ir linų pasėlius. Kalviai pagamins specialius kauptukus usnims badyti. Siemet nepaliksime nė vieno ha neravėtų pasėlių.

Naujoviškai atliekame bulvių pasėlių prie-

žiūros darbus. Mes pernai išbandėme tokį metodą. Praėjus keletai dienų po bulvių sodinimo, piktžolės vėl pašoksta augti. Mes paleidome per lauką traktorinius skutikus, kuriuos nustatėme taip, kad nuo mažiausiu kampu verstų žemes. Praėjus skutikams, akėjame arkliais ir piktžoles visiškai sunaikinam. Žinoma, tai reikia atlikti kol bulvės nesudygusios. Kaip parodė patyrimas, tai labai gera ir greita kovos su piktžolėmis

priemonė. Pusė visų kolūkio bulvių, o jų mes sodinome net 95 ha, jau dabar nuakėta ir piktžolės sunaikintos. Sekantį akėjimą arkliais atliksime bulvėms sudyigus.

Siemet iš ha mes užsibrėžėme gauti ne mažiau kaip 120 cent bulvių. Derlių, kaip žinome, nulems gera pasėlių priežiūra. Mes stropiai vykdysime pasėlių priežiūros darbus ir toliau.

A. ŽUKAS
„Žalgirio“ kolūkio agronomas

VLADIMIRO SRITIS. Gusj—Chrystalnio miesto Dzeržinskio vardo stiklo fabriko novatoriai nutarė per septynmetį sutaupyti 25–30 milijonų rublių lėšų. Jie to pasiekė, diegdami į gamybą racionalizacinius pasiūlymus. Vienas geriausių racionalizatorių eksperimentinio cecho meistras komjaunuolis J. N. Ivanovas nutarė įnešti į septynmečio fondą 500 tūkstančių, o cecho viršininko pavaduotojas, inž. A. I. Zaporozskis — milijoną rublių.

Nuotraukoje: inžinierius Zaporozskis (kairėje) ir meistras Ivanovas tikrina panoraminį automobilinį stiklą automašinal „Moskvich“, pagamintą nauju technologiniu metodu, pasiūlytu Ivanovo.

N. Akimovo (TASS) nuotr.

Agromomo PATARIMAI

Norint gauti aukštus sėmenų ir pluošto derlius, reikia ne tik parinkti gerus priešėlius, anksti pasėti, bet ir kovoti su piktžolėmis, kurių mūsų dirvose yra gana daug.

Siuo metu respublikos kolūkiuose koval su piktžolėmis linų pasėliuose plačiai naudojamas preparatas „Dikoteks — 30“. Šis preparatas sunaikina garsuką, baltąją balandą, dirvinį vijkolį, dirvinę usnį ir net ruglagėlę, kurios sėkla beveik neįmanoma išvalyti iš sėmenų sėklos. Linų sėklininkystės kolūkiai, ruošdami sėklą, susiduria su rimtais sunkumais ją valant ypač nuo sunkiai išvalomų piktžolių, kaip ruglagėlė ir kt.

Preparatas „Dikoteks — 30“ yra nauja kovos prie-

monė mūsų rajone ir todėl būtina griežtai laikytis visų nurodymų, nes nesila-

NAIKINKIME PIKTŽOLES

kant galima pakenkti augalams ir tuo net sumažinti derlių.

Vienam ha linų pasėlių nupurkšti reikia 2,5–3,3 kg techniškio preparato. Vandens tirpalui paruošti 1 ha imama 500–600 l.

„Dikoteks — 30“ tirpalas paruošiamas purškimo dieną. Tirpalą reikia ruošti metaliniuose induose ar purkštuvu bake, juos gerai išvalius. Herbicido kiekis iš pradžių ištirpinamas nedideliame kiekyje vandens, o paskui praskiedžiamas iki reikiamo kiekio. Prieš pra-

dedant darbą, reikia atlikti bandomąjį purškimą vandeniui, nustatyti reikiamą purkštuvu greitį ir slėgį, tirpalo sunaudojimą 1 ha.

Geriausias purškimo laikas, kai linai būna eglutės

fazėje — 5–8 cm dydžio. Purškimą reikia atlikti giedrią, šiltą, nevėjotą dieną, kai bent 12 val. nesitiki lietaus.

Nerekomenduojama linus purkšti anksti rytą, kol dar

nenukritus rasa, o taip pat esant rūkui, prieš liūtį, karščių metu, nes linai gali sugerti per didelį tirpalo kiekį. Preparatas geriausia veikia piktžoles esant 15 ir daugiau laipsnių šilumos. Esant žemesnei temperatūrai kaip 12 laipsnių, purkšti nerekomenduojama.

„Dikoteks — 30“ kenksmingas bitėms. Dirbant reikia saugoti akis ir odą. Baigus darbą, veidą ir rankas rūpestingai nuplauti.

O. STIRVDAITĖ

Anykščių linų sėklininkystės stoties vyr. agronomas

Pasikalbėjimai apie komunizmą

Aple komunizmo daigus

1. Kai prasikala stiebeliai pačioje savo išaugimo pradžioje, mes žinome, kad augalai augs ir vystysis. O jeigu jie puoselėjami bei prižiūrimi darbščiu rankų, tai jų vystymasis ir augimas dar labiau spartėja.

Panašiai galima kalbėti ir apie komunizmo daigus, kurie mūsų šalyje darosi vis labiau regimi ir apčiuopiami. Dar pačiais pirmaisiais Tarybų valdžios metais V. Leninas, kalbėdamas apie komunistinės šeštadienio taktiką, apie sąži-

ningą — komunistinę pažiūrą į darbą, apie visuomenines valgyklas, vaikų darželius ir pan., matė pirmuosius „komunizmo daigus“. Jis pažymėjo, kad „paremiant proletarinei valstybinei valdžiai, komunizmo daigai ne suvys, bet išaugs ir išsivystys į pilnutinį komunizmą“ (Raštai, 29 t., 393 psl.).

Nuo to laiko, kai V. Leninas rašė šiuos žodžius, praėjo apie keturiasdešimt metų. Istoriškai požiūriu tai labai trumpas laikotarpis, bet Tarybų valstybė tiek iš-

sivystė ir sustiprėjo, jog dabar yra visos galimybės sukurti materialinę-techninę komunistinės visuomenės bazę ir planingai pereiti į komunizmą. O V. Lenino pastebėti „komunizmo daigai“ tiek išaugo, kad dabar mūsų visuomenėje jau yra daug apčiuopiamų ir regimų komunizmo bruožų, kurie diena iš dienos vystosi ir tobulėja.

Kalbėdamas apie regimus komunizmo bruožus, N. Chruščiovas partijos XXI suvažiavime pažymėjo: „Jau dabar vis labiau vystosi komunistinės darbo, gamybos organizavimo formos ir tokios visuomeninės pi-

liečių tenkinimo formos, kaip visuomeninis maitinimas, mokyklos-internatai, vaikų darželiai ir lopšeliai... Komunistinė statyba bus baigta tada, kai mes sudarysime visišką gausumą visų žmonių poreikiams tenkinti, kai visi žmonės išmoks dirbti pagal sugebėjimus, kad gausintų ir kauptų visuomeninį turtingumą“.

Čia paminėsime tik kai kuriuos regimus komunizmo bruožus, kurie, žinoma, yra nuolatinio vystymosi stadijoje.

Pažvelgę į septynmečio planą, mes matome, koks didelis dėmesys (Nukelta 12 psl.)

Seminaras šokių vadovams

Dvi dienas rajono kultūros namuose vyko seminaras liaudies ir tautinių šokių kolektyvų vadovams.

Vertingų patarimų ir nurodymų, mokantis dainų šventės repertuarą, davė respublikinių Liaudies kūrybės namų konsultantas A. Gineitis.

Seminare dalyvavo daugiau kaip 30 šokių kolektyvų vadovų.

A. Klaušas

Žmonės keičiasi

Kolūkinis darbas ne-
traukė Jono Kastečkos.
Dažniau jis linkčioda-
vo savo daržuose, negu
visuomeninėse dirvose.
Būdavo, ateina į jo na-
mus brigadininkas In-
driūnas ir prašo:

— Rugius kertam. Pa-
dirbėtum dienele.

— Kuo už tai mokėsi:
dirsėm ar kukaliais? —
šaipydamasis klausia
Kastečka.

Ir paėmęs batą, Kas-
tečka kaukši prie jo pus-
padį. Niekuo jo nepa-
gąsdinsi. Darbadienių
minimumą surenka, o
daugiau į laukus neiš-
prašys.

Bet užpernai išėjo toks
įstatymas: nedirbi kolū-
kyje — sklypelio ne-
gausi, karvei ganyklos
neduos. Riesčiau truputį
pasidarė. O čia, lyg ty-
čia akis blizgindami, kai-
mynai Steponas Zemai-
tis ir Nikodemus Sargū-
nas parbraškino sau pil-
nutėlius grūdų vežimus.
Vis tai už darbadienius!

— Kolūkis stiprėja, —
džiaugėsi jie. — O kaip
tavo pramonė?

Ir susimąstė Kas-
tečka. Mato jis, kad iš
armijos grįžęs Aloyzas
Zekas Sepetos durpyne
nenurimo ir į gimtąjį
kolūkj atskubėjo. Regi,
kaip jo kaimynai kiek-
vieną darbą graibsto,
kad tik tai daugiau uždir-
bus. Tai ir jis su visais
dirbtį išėjo ir pernai iš-
dirbo apie 300 darba-
dinių.

Ne vien Kastečka į
kolūkinis laukus šeim-
ninko akimis pažūrėjo.
Praeitais metais neliko
nė vieno darbingo kolū-
kiečio, kuris būtų neiš-

dirbęs darbadienių mi-
nimumo. Net tos mote-
rėlės, kurios skųsdavo
si namų rūpesčiais, dar-
bo knygutes darbadien-
iais užpildė.

O kai visi netingėda-
mi dirbo, tai kolūkis ge-
rokai praturtėjo. Išdavė
valdyba kolūkiečiams
po 2 kg grūdų ir po 3,5
rublio už darbadienį
ir palinkėjo sėkmės dar-
be. O tie vis viena ne-
patenkinti. Girdi, dau-
giau reikia! Bet geras
tas nepasitenkinimas,
šeimininkiškas.

Ir šiomet kolūkiečiai
dar šauniau darbuojasi.
Matyt, kad naujais lai-
mėjimais kolūkiečiai at-
žymi pirmąjį septynme-
čio pavasarį. Tai gal gi
abejosi jų planais? Negi
šiomet žemdirbiai neiš-
augins po 8—9 cent grū-
dų iš hektaro, melžėjos
neprimels po 2000 kg
pieno iš karvės, o kiauli-
ninkės neišaugins po 35
centnerius kiaulienos 100
ha arimo? O per septyn-
metį šie skaičiai patrigu-
bės. Taip užplanuota.

Vadinasi, taip ir bus.

— Keičiasi žmonės, —
džiaugiasi kolūko pir-
mininkas Kovas.
Zvelgi į jį ir pamas-
tai: iš tiesų keičiasi! Stai
pats dirbo kadaise re-
vizijos komisijos pirmi-
ninku, kolūko pirminin-
ko pavaduotoju, o dabar,
prašau — kolūkiui vado-
vauja. Ir puikiai reika-
lus tvarko. Per vienerius
metus kolūkis į milio-
nierių iškopė.

Keičiasi žmonės... Tai
reiškia, kad kolūko sep-
tynmetis bus gražus.

B Melėniškis
„Svėdasų“ kolūkis

KARVES PERKA, O PRIEAUGLIS SKURSTA

Skambino iš rajono.
Kolūko pirmininkas
Meškėnas pakėlė telefo-
no ragelį, ir jo veidą nu-
švietė šypsena.

— Kreditą išskyrė! —
baigęs pasikalbėjimą,
pareiškė jis kontoros
darbuotojams. — Dabar
galėsime karvių prisi-
pikyti.

— Išgirdęs tokią ži-
nią, fermos vedėjas Bud-
reika net suplojo del-
nais:

— Vadinasi, su pienu
nebebūsime paskutiniai.
Niekas nevežios mums
Pereinamosios šluotos.

Rytojaus dieną „Auš-
ros“ kolūko vadovai iš-
dulkėjo į kaimyninius
rajonus supirkinėti gal-
vijų. Juk šiomet kolūkis
turį įsigyti 15 melžiamų
karvių, kad pagal planą
jų turėtų 100 štukų. Ne-
gana to. Tiek pat nuse-
nusių karvių reikia pa-
keisti jaunomis. Taigi,
nutarė padirbėti kolūko
supirkėjai.

Bet tas pats fermos
vedėjas Budreika, va-
žiudamas ieškoti kitų
išaugintų galvijų, pamir-
šo savojo kolūko prie-

auglį. O su juo reikalai
nekokie.

Navikų kaime stovi
17 veršelių vieno pus-
antro mėnesio amžiaus.
Pastatas ankštas, ir gy-
vulėliams tvanku. Jie
braido po srutas, neturi
kur sausai atsigulti.
Reikia pasakyti, kad šė-
rikas Ant. Sukys juos
prižiūri nešeimininkiš-
kai. Veršeliai mėšluoti,
suskurdę. Iš pirmo
žvilgsnio atrodo, kad jie
serga. Neseniai juos ap-
žiūrėjęs Svėdasų veteri-
narijos gydytojas Aud-
ronis pripažino, kad
prieauglis sveikas, jį
reikia geriau šerti. Tuo
tarpu veršeliams per
dieną duodama tik 2 lit-
rai lieso pieno, 0,5 kg

kvietinių miltų, 0,5 kg
šieno ir 400 gramų pa-
šarinių runkelių. Toks
davinyš vos palaiko jų
gyvybę. Reikėtų padidinti koncentruotų pa-
šarų kiekį. Fermos ve-
dėjui Budreikai buvo
nurodyta pagerinti ver-
šelių šėrimą. Bet į nu-
rodymus jis numojė ran-
ka:

— Nėra ko stengtis.
Kokie išaugs, tokius
parduosim.

Ne vien šėrimo davi-
nius reikėtų pakeisti.
Būtų gerai, kad prie-
tvarto kolūkiečiai įreng-
tų aptvarą, kuriame ver-
šeliai pasivaikščiotų.
Saulė ir grynas oras pa-
gerintų jų sveikatingu-
mą.

Nekaip atrodo ir vy-
resnio amžiaus prieaug-
lis. Jis ganomas įvai-
riuose krūmuose ir miš-
keliuose, bet jokio pa-
pildomo pašaro negau-
na. Daugelis telyčių turi
po tris mėtus, o nesu-
kergtos. Siemet jas bū-
tina geriau paganyti ir
parduoti. O jaunesnėms
ir gražiau išsivysčiusi-
oms telyčaitėms reikia
išskirti papildomų pašarų,
kad jos atsigaugtų,
pariebtų. Tada galima
būtų sukergti.

Supirkinėdami karves
iš kaimynų, kolūko va-
dovai turi nepamiršti
savojo galvijų prieaug-
lio.

Alf. BRIEDIS
(„K. d.“ koresp.)

Pionierių šventė

(Pionierių organizacijos 37-ųjų metinių įkūrimo
Tarybų šalyje proga)

Sekmadienio rytą į J.
Billūno vardo vidurinę mo-
kyklą iš visų rajono mo-
kyklų pradėjo rinktis jau-
nieji leniniečiai atšvesti
savo šventę. Nuotaika visų

pulki. Skamba visos patal-
pos nuo jaunų balsų. 12 val.
visi rikiuojasi mokyklos
kieme ir, davus komandą,
pradeda žygiuoti per mės-
tą į karių kapines.

Kapinėse, kartu su plo-
nieriais, atsilankė rajono
vadovai. Anykščių I sep-
tynmetės mokyklos pionie-
rių tarybos pirmininkė Ri-
ma Blažytė visos rajono
pionierių organizacijos var-
du raportuoja LKP rajono
komiteto sekretoriui drg.
Lukoševičiui, ką rajono pio-
nierių organizacija dirba ir
prašo leisti šventę pradėti.

Išrenkamas garbės pio-
nierių — senas revoliucio-
nierių pogrindininkas Kap-
liauskas. Jam užrišamas
pionieriškas kaklaraištis.
Pionieriai jam įteikia gė-
lių. Trimitams aidinti, už-
dedami vainikai ir gėlės ant
žuvusių karių kapų.

Pradedamas iškilmingas
raportas, skirtas V. I. Leni-
nui. Pionieriai pasižada ge-
rai mokytis, būti naudingais
tarybinei laudžiai.

Po pietų įvyko draugys-
tės vakaras kultūros namų

salėje. Vakarą pradeda-
mas draugystės valsu.
Skamba gražios pionieriš-
kos dainos, visi bando savo
laimę atrakcionuose.

Už gerą mokymąsi ir
aktyvų dalyvavimą pionie-
rių draugovės darbe apdo-
vuojami Pionierių namų
Garbės raštai: Anykščių
I septynmetės mokyklos
pionierė Nijolė Smagrilū-
naitė, spalukas Ričardas
Ambrasas, J. Billūno var-
do vidurinės mokyklos pio-
nierių Dalė Strukčinskaitė,
Svėdasų vidurinės mokyk-
los spalukas Maclulevičiū-
tė ir daug kitų.

Sventė baigiasi. Pionie-
riai vyksta namo. Jūs lydi
draugiškas „Laimingos ke-
lionės!“. „Iki kito susitiki-
mo!“

E. VINGRIENĖ
LLKJS Anykščių rajono
komiteto sekretorius

DRAUGYSTĖS VAKARAS

Kas nežino darbščilių
„Lenino keliu“ ir „Perga-
lės“ kolūkių žemdirbių?
Per keletą metų šie kolū-
kiai perbrido nesklandu-
mų ir trūkumų balą ir tvir-
tai atsistojo pirmųjų gre-
tose. Dabar abiejų kolūkių
žemdirbiai tarpusavyje
lenktyniauja.

Sekmadienį pergališkai
sulaukė mielų svečių. Pas
juos atsilankė „Lenino ke-
liu“ kolūko žemdirbiai.
Įvyko draugystės vakaras.
Su pasigėrėjimu žiūrėjo
pergališkai garsaus visa-
me rajone „Lenino keliu“
kolūko saviųėklos ratello
programos.

— Iki pasimatymo pas
jus, „Lenino keliu“ kolū-
kyje, — atsisveikino su
svečiais pergališkai.

— Lauksim, mieli sve-
čiai, atsilankykit, —
kvietė „Lenino keliu“ kolū-
ko žemdirbiai.

P. BALTIS

APIE KOMUNIZMO DAIGUS

(Atkelta iš 1 psl.).

skiriamas likviduoti sun-
kų rankų darbą. Įgyven-
dinant kompleksinį me-
chanizavimą, kartu nu-
matoma plačiai automa-
tizuoti gamybą. Visa tai
turi iš pagrindų paleng-
vinti bei pagerinti darbo
sąlygas ir smarkiai pa-
kelti jo našumą. Septyn-
metyje bus pastatyta 50
automatinių fabričių, ne-
skaitant šimtų įmonių,
kurios bus palaipsniui
automatizuotos ir pu-
siautomatizuotos. Ki-
taip tariant, į mūsų šalį
ateina komunistinė tech-
nika. Automatizavus dar-
bą, iš pagrindų keisis
jo pobūdis, kils kultūri-
niš-techninis darbinin-
kų lygis, bus sudaromos
sąlygos likviduoti skir-
tumą tarp protinio ir fi-
zinio darbo. Siekama,
kad žmogui beliktų val-
dyti automatus bei prie-
taisus, juos reguliuoti.

Sioje srityje jau ir da-
bar yra pasiekta puikių
laimėjimų — pastatytos
visiškai automatizuotos
hidroelektrinės, mašinų
gamybos ir metalurgijos
cechai ir kai kurios che-
minės gamyklos. Daug
kas padaryta bei daroma
šiuo požiūriu Tarybų
Lietuvoje. Neužilgo bus
įkintytos Nemuno jėgos.
Argi visa tai, kas pada-
ryta bei daroma, nėra
regimi komunizmo bruo-
žai?

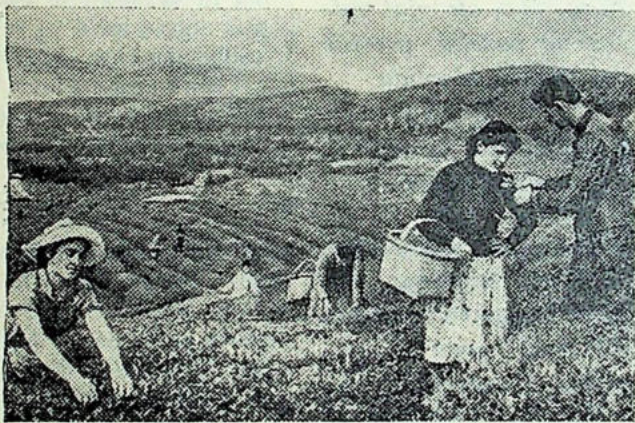
Mūsų šalyje, kaip
nurodoma septynmečio
plane, bus trumpiausia
darbo diena ir darbo sa-
vaitė pasaulyje. Šiuo
metu vien Lietuvoje į
sutrumpintą darbo dieną
perėjo dešimtys įmo-
nių. Pavyzdžiui, Vil-
niaus Dzeržinskio vardo
tabako fabriko ir „Rau-
donosios žvaigždės“ alie-
jaus gamyklos darbinin-
kai dabar kiekvieną sa-
vaitę turės po dvi poilsio

dienas. Ateinančių metų
pabaigoje sutrumpinta
darbo diena bus įvesta
visose Lietuvos Liaudies
ūkio tarybos įmonėse.

Jau vien šie pavyz-
džiai primena, kad pla-
čiai mechanizuota ir au-
tomatizuota ateities ga-
myba nereikalaus iš
žmonių, kad jie dirbtų
daug valandų.

Laisvas laikas reika-
lingas tam, kad darbo
žmonės galėtų daugiau
dėmesio skirti mokslui,
kvalifikacijos kėlimui,
bendram lavinimuisi. Ir
tai visiškai suprantama.
Spartus mokslo ir tech-
nikos vystymasis iš pa-
grindų keičia komuniz-
mo statytojų darbo po-
būdį — darbininkų ir
kolūkiečių darbas savo
esme vis labiau artėja
prie inžinierių, techni-
kų, agronomų ir kitų
specialistų darbo.

(Bus daugiau)

GRUZIJS TSR. Chah-
tubo rajono Kikvidzės var-
do kolūko Socialistinio
Darbo Didvyrio S. Sulah-
velidzės vadovaujama arba-
tos augintojų brigada iš-
pareigojo surinkti po 80
tonų arbatžolių.

Nuotraukoje: ar-
batžolių rinkimas.
P. Lucenko (TASS) nuotr.

Mūsų medžiagos pėdsakai

„Dienos bėga, o dirvos tuščios“

Taip pavadintame
straipsnyje, išspaus-
dintame „Kolektyvinio
darbo“ 39(1022) nume-
ryje, buvo rašoma, kad
Zdanovo vardo kolūkyje
dar neapsėta apie treč-
dalį dirvų, skirtų grū-
dinėms kultūroms. Ma-
žai žemės išskirta kuku-
rūzams, o ir ta pati sė-
jai dar neparuošta.

Anykščių miesto var-
totojų kooperatyvo rei-
kalų valdytojas Smata-
vičius praneša, kad
„Kolektyvinio darbo“
Nr. 40(1023) išspaus-
dintoje žinutėje „Argi

Pranešu, kad kores-
pondencijoje išdėstyti
faktai teisingi. Šiuo me-
tu padėtis ištaisyta.
Grūdinių kultūrų ir ku-
kurūzų sėja baigta, bul-
vės pasodintos.

E. ADAMONYTĖ

Rubikių apylinkės DŽD
Tarybos vykdomojo
komiteto pirmininkas

nėra popieriaus?“ sumi-
nėti faktai pasitvirtino.
Dabartinio metų parda-
vėja popieriumi aprū-
pinta ir prekės suvynio-
jamos.

TALDY-KURGANO SRITIS. Taldy-Kurgano rajono Stalino vardo kolūkio klube geras veikla meno savišvietos ratelis. Neseniai savišvietininkai suvaldino muzikinę dramą „Er Targyn“.

Nuotraukoje: scena iš spektaklio.

J. Turino (TASS) nuotr.

TRUMPAI

● Kukurūzų sėją baigė Burbiškio vidurinės mokyklos mokiniai.

V. Karvelis

● Mokyklos bandomajame sklupė bulvės pasodino Andriūškio septynmetės mokyklos mokiniai.

A. Kavoliūnas

● Kukurūzų sėją baigė M. Melnikaitės vardo kolūkyje. Kukurūzai pasėti kvadratinio-lizdinio būdu.

P. Regardavičius

NUOŠIRDUS AČIŲ

Pernai vasarą buvau sunkiai susirgęs. Teko daryti operaciją. Esant silpnai širdžiai, grėšė pavojus gyvybei. Anykščių ligoninės chirurgų Sinkūno ir Karklio dėka operacija buvo atlikta sėkmingai. Po operacijos dar ilgai teko pagulėti, nes širdies priepuoliai neleidė sustiprėti. Tikrai atsidavusio gydytojų ir medicinos seserų darbo dėka po kuro laiko pasveikau. Dabar jaučiuosi visiškai gerai. Nuoširdžiai dėkoju chirurgams Sinkūnui, Karkliui, gyd. Kavoliūnaitėi, Adamonytei, Lukoševičiui ir visiems Anykščių ligoninės darbuotojams už gyvybės išgelbėjimą ir sveikatos sugrąžinimą.

POVILAS RIMKUS

„Už taiką“ kolūkio kolūkietis

Nėra dušo

Vienas iš didžiausių trūkumų, kurį labai stipriai jaučia dabartiniai metu Anykščių plytų ir drenazo vamzdžių gamyklos krosnies darbininkai, yra tas, kad nėra pirties. Praeity metais ji veikė, o dabar neveikia. Aiškinamasi tai šulinio išdžiūvimu, tai vamzdžių užsiteršimu. Darbas krosnyje labai dulkėtas. Atidurbusio pamainą darbininko visas kūnas apsidengia storu dulkių sluoksniu. Ir toks dulkinas darbininkas eina namo. Argi kaip reikiant nusiprausi namuo-

se, o ypač bendrabutyje gyvendamas? Eitume į ežerą maudytis, bet dar šaltas vanduo. Ir taip lengviau atidurbti pamainą, kaip nusiprausti.

P. JUSELIS

Būrelio koncertas

Prancūzų kalbos būrelis, kuriam vadovauja mokytoja Dundulienė, susikūrė tik šiais mokslo metais. Jame dalyvauja 15 moksleivių. Praeitą šeštadienį šis būrelis surengė koncertą. Koncerto metu moksleiviai parodė trumpą vaidinimą, padėkavo eilėraščių,

J. Biliūno vardo vidurinės mokyklos moksleiviai baigia dar vienus mokslo metus. 88 jaunuoliai ir merginos ruošiasi gauti brandos atestatus.

Komjaunimo organizacijos sekretorius A. Ilčiukaitė skaitė pranešimą apie komjaunuolių veiklą. VLKJS narių tarpe yra 90 geriausių šios mokyklos moksleivių. Per šiuos mokslo metus į komjaunimą buvo priimti 44 moksleiviai.

Sekretorius A. Ilčiukaitė papasakojo, kaip

Komjaunimo gyvenimas

Mokyklos komjaunuolių ataskaita

komjaunuoliai vykdė įsipareigojimus. Daug pasidarbavo komjaunuolė I. Kustaitė su kitais draugais, kad mokykloje įdomiai praeitų kiekviena poilsio diena. Komjaunimo komiteto iniciatyva buvo ruošiami įvairūs vakarai. Didelį įspūdį visiems moksleiviams paliko organizuotas susitikimas su buvusiais pagrindininkais, kovotojais už

Tarybų valdžios įkūrimą Lietuvoje.

Mokyklos komjaunuolių iniciatyva buvo užmegzti draugystės ryšiai ir suruošti keli komjaunuoliški vakarai su Rokiškio ir Antalieptės vidurinių mokyklų komjaunuoliais.

Visus mokslo metus po klases keliavo tvarkos ir švaros palaikytoja šluota ir pereinamasis vimpelas.

XIc klasės komjaunuoliai ir moksleiviai pirmieji iškėlė mintį, kad mokiniai patys gali valyti ir kartą per savaitę plauti savo klases. Šiai iniciatyvai pritarė kitos klasės ir ilgi šiol

moksleiviai tvarko klases be valytojų.

Pranešėja ir kalbėję komjaunuoliai kritikavo XIa ir XIb klasių komjaunimo grupes, kur per mokslo metus nebuvo geros komjaunuoliškos veiklos. Čia neruošiami įdomių knygų, kinofilimų aptarimai, į VLKJS eiles priimta mažai geriausių mokinių. Aštuntose mokyklos klasėse iki šiol nėra klasių komjaunimo grupių.

Ataskaitiniame susirinkime buvo išrinktas naujas komjaunimo komitetas ir numatytos priemonės mokyklos komjaunuolių veiklai suaktyvinti. D. TYLA

Mūsų kalendorius

DANIELIUS KLEINAS

Siemet sukanka 350 metų nuo to laiko, kai gimė Danielius Kleinas — pirmosios spausdintos lietuvių kalbos gramatikos autorius.

Apie D. Kleiną yra išlikę nedaug žinių. Jis gimė 1609 metų gegužės 30 d. Tilžėje. Ten pat mokėsi mokykloje. Vėliau studijavo Karaliaučiaus universitete teologijos mokslus. Nuo 1637 metų jis dirbo pastoriumi Tilžėje lietuviškoje bažnyčioje. Mirė D. Kleinas 1666 metais. Spėjama, kad jis buvo Prūsijos lietuvis, tik su suvokietinta pavarde, nes jo dokumentuose stojant į Karaliaučiaus universitetą buvo parašyta „D. Kleinas, tilžėnas. Prūsas“. Danielius Kleinas

buvo išsimokslinęs to meto žmogus. Jis gerai mokėjo ne tik lietuvių, vokiečių, bet ir lotynų, graikų, hebrajų kalbas. D. Kleinas buvo susipažinęs ir su lenkų, čekų, prancūzų kalbomis.

Svarbiausias D. Kleino nuopelnas yra 1653 m. išleista lotyniška parašyta „Lietuvių kalbos gramatika“. Ji buvo skiriama lietuvių parapijose dirbantiems vokiečių kunigams. Vokiška šios gramatikos santrauka („Compendiumas“) buvo skiriama vokiečių valdininkams. Be to, išėjo D. Kleino „Naujos giesmių knygos“. Jos rodo, kad jis labai gerai mokėjo lietuvių kalbą, o jo giesmių vertimas iš vokiečių kalbos pasižymi eiliavimo lengvumu, žodynų turtingumu.

D. Kleino gramatikos turi didelę reikšmę. Jos buvo pradėtos tyrinėti tik tarybiniais metais.

Antai, naujas (fotografuotinis) gramatikų leidimas su lietuvišku vertimu bei plačiais komentarais išleistas 1957 metais.

D. Kleino gramatikos yra ypač reikšmingos istoriniam lietuvių kalbos raidos tyrinėjimui. Reikia pasakyti, kad feodalinio susiskaldymo sąlygomis, kai dar nebuvo nusistovėjusių literatūrinės kalbos normų, Kleino gramatika suvaidino didelį vaidmenį. Ji buvo tas pamatas, kuriuo lietuvių kalbos gramatikos mokslas plėtojosi Rytų Prūsijoje. Gramatikoje yra daug svarbių XVI-XVII a. lietuvių kalbos gramatinės sandaros faktų. Ji turėjo didelę reikšmę ir vėliau leidžiamoms lietuvių kalbos gramatikoms. Kai kurie medžiagos sisteminimo principai nenustojo vertės ir dabar.

Mokinių ekskursijos

Burbiškio vidurinės mokyklos penktos ir aštuntos klasių mokiniai, vadovaujami mokytojų V. Baronaitės ir A. Didžpetrienės, surengė ekskursiją prie Puntuko. Daugelis ekskursijos dalyvių Puntuką pamatė tik pirmą kartą ir todėl labai stebėjosi jo milžinišku dydžiu. Tą pačią dieną jie dar spėjo pabuvoti ir ant Liudiskų pilakalnio, kur palaidotas rašytojas Jonas Biliūnas.

Artimiausiomis dienomis šeštos ir septintos klasių

mokiniai numato surengti ekskursiją į Žežumbrlo elektrinę.

V. Vitkūnas

* * *

Gegužės mėn. 24 d. Pavarių ir Vertimų pradinė mokyklų mokiniams buvo šventė. Puškinos vardo kolūkio pirmininkas J. Genčiauskas pažadėjo duoti automatinę ekskursiją po rajono įžymias vietas. 9 val. ryto į tvarkingai paruoštas mašinas buvo susodinti ekskursantai. Kiek daug įspūdžių teko pergyventi mokiniams: čia pasakisho didumo Puntukas, čia stovyklaujančių turistų palapinės, o čia vėl šimtai šventiškai pasipuošusių tokių pat draugų, atvažiuosusių mašinomis.

Grįžo mokiniai nors šiek tiek pavargę, bet linksmi, pakilia nuotaika.

K. Mackevičius

Anykščių rajono DZD vykdomojo komiteto SPRENDIMAS Nr. 102

Anykščiai, 1959 m. gegužės mėn. 15 d.
DĖL SVAROS SAVAITĖS SURENGIMO
ANYKŠČIŲ RAJONE

Anykščių rajono DZD Tarybos vykdomasis komitetas, apsvarstęs švaros būklę kolūkiuose, miesteliuose, o taip pat Anykščių mieste, pažymi, kad kai kuriose vietose visiškai nekovoja už švarą: sodybos, fermos, miestelių gatvės apleistos, niekada nevalomos ir nešluojamos. Daugelyje vietų nėra ir šiukšlių dėžių, todėl šiukšlės, paplautos, įvairūs nešvarumai pilami tiesiog kiemuose, prie sodybų ir ūkinių pastatų. Tokia padėtis yra Svėdasų, Andriūškio miesteliuose, Bikūnų, Storių, Vikonių ir kitose apylinkėse.

Siekiant iš pagrindų pagerinti darbą kovojant už pavyzdinę švarą miesteliuose, kolūkiuose ir visose kitose viešose vietose, Anykščių rajono DZD Tarybos vykdomasis komitetas nusprendžia:

1. Nuo š. m. birželio mėn. 1 iki 10 dienos imitini praveisti Anykščių rajone švaros savaitę.
2. Įpareigoti apylinkių vykdomųjų komitetų pirmininkus, kolūkių valdybas, įmonių, įstaigų ir organizacijų vadovus sudaryti komisijas švaros savaitės pravedimui vietose.
3. Ne vėliau kaip š. m. birželio mėn. 15 d. išaiškinti švaros savaitėje geriausių rezultatų pasiekusių kolūkių, viešojo maitinimo įstaigų ir individualias sodybas.
4. Įpareigoti apylinkių Tarybų vykdomuosius komitetus šį klausimą pateikti svarstyti posėdžiuose.
5. Rekomenduoti nuolatiniams gerbūvio ir gyvenviečių sutvarkymo komisijoms dažniau lankytis fermose, gyvenvietėse, kultūros įstaigose, kontroliuoti jose palaikomą švarą.
6. Įpareigoti sanitarinę-epidemiologinę stotį ir milicijos skyrių griežčiau kovoti su nešvara ir netvarka gatvėse, įstaigų, įmonių bei piliečių kiemuose, reguliariai kas mėnesį tikrinti viešojo maitinimo ir kitų prekybos taškų sanitarinį stovį.
7. Įpareigoti miesto vykdomojo komiteto pirmininką drg. Puteikį ir vietinio ūkio valdybos viršininką drg. Uzdoną artimiausiu metu prie visų Anykščių miesto komunalinių butų įrengti specialias dėzes šiukšlėms ir paplavoms pilti.
8. Pasiūlyti rajono komjaunimo komitetui, profsąjunginėms organizacijoms į kovą už švarą kuo plačiau įtraukti komjaunuolius, nesąjunginį jaunimą, o taip pat profesinių sąjungų narius.
9. Šio sprendimo vykdymo kontrolę pavesti Anykščių rajono sanitarinei-epidemiologinei stotčiai ir milicijos skyriui.

A. RAMANAUSKAS

Anykščių rajono DZD Tarybos vykdomojo komiteto pirmininkas

A. JUZENAS

Anykščių rajono DZD Tarybos vykdomojo komiteto sekretorius

Sporto šventė Svėdasuose

Gegužės 20–21 d. Svėdasų vidurinės mokyklos stadione vyko moksleivių spartaklaid.

Pirmąją varžybų dieną dėl mokyklos čempiono varėsi rungtis pajėgiausi dviratininkai. IX klasės mokiniams St. Repšys 20 km nuotolį įveikė per 40 min. 07 sek. Antruoju finišavo abiturientas P. Laplė. Jo laikas — 41 min. 24 sek.

Antrąją dieną rungtis lengvaatlečiai.

Puikų rezultatą 800 metrų bėgime parodė devintokas St. Repšys. Jo laikas — 2:13,3. Rutulio stumime geriausiai užsirekomendavo abiturientų atstovas A. Juozaponis (9,26 m). Suolyje į aukštį mergaičių grupėje pirmąją vietą iškovojo abiturientė Irena Budreikaitė. Ji peršoko 1,25 m. aukštį.

Suolyje į aukštį jaunuolių grupėje geriausią rezultatą parodė vienuoliktokas A. Juozaponis. Jo laikas — 2:13,3. Rutulio stumime geriausiai užsirekomendavo abiturientų atstovas A. Juozaponis (9,26 m). Suolyje į aukštį mergaičių grupėje pirmąją vietą iškovojo abiturientė Irena Budreikaitė. Ji peršoko 1,25 m. aukštį.

tojas A. Juozaponis. Jis įveikė 1,60 m aukštį. Antroje vietoje liko tos pačios klasės auklėtinis Br. Valančiūnas (1,55 m).

100 m užbėgime jaunuolių grupėje nugalėtoju tapo A. Juozaponis. Jo laikas 12,4 sek. Tik dviem dešimtadaliais sekundės nuo nugalėtojo atsiliko Br. Valančiūnas.

Mergaičių grupėje 100 m užbėgime geriausiai pasirodė abiturientė Br. Maculevičiūtė. Ji distanciją prabėgo per 14,2 sek. Antrąją buvo vienuoliktokė N. Slaučiūnaitė (14,4 sek.).

400 m bėgime pirmąją vietą iškovojo abiturientė St. Masulytė. Jos laikas — 1:08,9 min. Antroje vietoje liko dešimtokė St. Rimkutė.

Ypač įdomi kova vyko 3000 metrų bėgime. Pirmąją vietą iškovojo devintokas St. Repšys. Jis šią distanciją įveikė per 15 min. 59 sek. Antruoju finišavo vienu dešimtadaliu sekundės atsilikęs Alg. Juozaponis.

Suolyje į tolį pirmąsias dvi vietas iškovojo vienuoliktosios klasės sportininkai. Pirmoji vieta atiteko Br. Valančiūnui. Jis nušoko 5 m 41 cm.

Suolyje į tolį mergaičių grupėje pirmoji vieta atiteko St. Masulytei, antroji — Br. Maculevičiūtei.

Disko metime pirmąją vietą iškovojo Br. Valančiūnas, nusiųsęs diską 28 m 80 cm.

Trišuolyje užtikrintai pirmavo Alg. Juozaponis. Jis nušoko 11 m 35 cm.

Estafetėje 4 X 100 pirmąją vietą iškovojo abiturientų komanda, kurią sudarė Alg. Juozaponis, R. Meiliūlis, Alb. Skardžius ir Br. Valančiūnas. Jų laikas — 0:52,2 sek. Mergaičių grupėje pirmąją vietą iškovojo taip pat abiturientų komanda (0:58,8 sek.).

Suvedus galutinius rezultatus, 1 vietą užėmė XI, antrąją — IX ir trečiąją — X klasė.

Alb. SKARDZIUS
Svėdasų vidurinės mokyklos mokinys

Draugiškos rungtynės

Andrioniškio septynmokyklos jaunaisiais tinktės mokyklos tinklininkai lininkais. Laimėjo andrioniškėčiai.

J. Vinciusas

PIRMOJI PERGALE

Sekančioms Panevėžio zonos „B“ klasės futbolo pirmenybėms mūsų „Nemuno“ futbolininkai buvo nuvykę pas Kavarsko sportininkus. Sekmadienį oras pasitaikė nelabai palankus, tačiau futbolininkai to nebuvo. Jie buvo pasiruošę laimėti pergalę.

Varžybos prasidėjo tik ką po lietaus. Kavarsko futbolo aikštėje šlapia ir slidu. Pirmose žaidimo minutėse nei vietos futbolininkai, nei mūsų žaidėjai įvarčių nepasiekė. Kamuolį valdyti labai sunku abiem komandoms. Paskui dažniau prie kavarskiečių vartų svečiuojasi mūsų žaidėjai. Jie padaro keletą puikių prasiveržimų, bet kamuolį pralekia pro vartus ar atšoksta nuo virpsto. Aikštės šeimininkų vartininką H. Čegį galima pavadinti laimingu, nes visi mūsų futbolininkų prasiveržimai baigdavosi nesėkmingai.

Per pertrauką aptarę visas klaidas, anykštinai žūt būt stengiasi nuginkluoti kavarskiečių vartininką. Tą patį jiems pavyksta padaryti tik įpusėjus antrajam kėliniui. Po kairiojo puolėjo Barono smūgio kamuolis pasiekia vartų tinklą. Kavarskiečiai stengiasi išlyginti rezultatą, bet jiems tatau nepavyksta ir panaudojus visas grubaus žaidimo priemones.

Iš dviejų susitikimų mūsų nemuniečiai turi surinkę tris taškus.

J. DILYS

ANYKŠČIŲ RAJONO DŽDT SPRENDIMAS

Anykščiai, 1959 m. kovo mėn. 27 d.

DĖL ATSAKOMYBĖS UŽ VIESOSIOS TVARKOS PAŽEIDIMĄ ANYKŠČIŲ RAJONE

Tikslu sustiprinti viešąją tvarką ir užkirsti kelią jos pažeidėjams rajono teritorijoje, Anykščių rajono DŽDT Tarybos vykdomasis komitetas nusprendžia:

1. Nustatyti administracinę atsakomybę asmenims, pažeidusiems viešąją tvarką gatvėse, kino teatruose, kultūros namuose, užkandinėse, bufetuose, klubuose, bibliotekose ir kitose viešose vietose.

2. Uždrausti:

a) gerti alkoholinius gėrimus krautuvėse, gatvėse, aikštėse, skveruose ir rinkose;

b) gerti degtinę bufetuose, kur degtinė neprekiuojama;

c) lankytis girties viešose vietose;

d) triukšmauti bufetuose, užkandinėse, gatvėse ir kitose viešose vietose.

3. Įvesti administracinę atsakomybę krautuvų, užkandinių ir bufetų vedėjams, kultūros namų direktoriams ir kitų įstaigų vadovams:

a) už girtų asmenų leidimą į kultūros namus, kino teatrus, užkandines, bufetus;

b) už alkoholinių gėrimų pardavimą girties asmenims užkandinėse, bufetuose, arbatinėse, krautuvėse ir t. t.

c) už leidimą nepilnamečių vaikų į kino teatrus ir kitas pasilinksminimo vietas: žiemos meto po 21 val., vasaros meto po 22 val., o taip pat už pardavimą vaikams alkoholinių gėrimų ir tabako gaminių.

4. Asmenys, pažeidę šio sprendimo 1, 2, 3 punktus, rajono baudoms dėti komisijos bus baudžiami iki 100 rub.

5. Įpareigoti milicijos organus visais atvejais traukti administracinę atsakomybės nusiakaltusius asmenis ir apie nusikaltimą pranešti darbovietei arba mokyklai.

6. Šio sprendimo vykdymo kontrolę pavesti Anykščių rajono milicijos organams.

7. Šis sprendimas įsigalioja po 15 dienų nuo jo paskelbimo dienos ir galioja Anykščių rajono teritorijoje 2 metus.

A. RAMANAUSKAS

Anykščių rajono DŽDT Tarybos vykdomojo komiteto pirmininkas

A. JUZENAS

Anykščių rajono DŽDT Tarybos vykdomojo komiteto sekretorius

GAMINA KOMPOSTĄ

Anykščių medelyno kolektyvas grėta sodinukų priežiūros darbų pradėjo kompostuoti durpes su mineralinėmis trąšomis. Medelyno šefas Antanas Pasklekas ir Kazys Tyla sunkvežimiais veža durpes iš „Tarybinės žemės“ kolūkio

durpyno. Bronė Juozelskienė, Ona Kvilkienė, Vanda Vildžiūnaitė, Bronė Didžiulytė ir kitos durpes kompostuoja su mineralinėmis trąšomis. Per dieną pagaminama 20–30 tonų puikios komposto.

V. AKELIS

Statybos prasidėjo

JUSKONYS. Lenino vardo kolūkio statybos brigada, vadovaujama prityrusio statybininko Zakarkos, pradėjo pastatų statybą. Jau pastatytas kolūkiečių Giedraičiui gyvenamas namas gyvenvietėje. Įrengiama lentpiuvė, liejami pamatai molinei karvidei.

A. Juodelis

Nauji pastatai

Daug naujų pastatų užsi. brėžė pastatyti šiais metais „Pergalės“ kolūkio statybininkų brigada. Dabar viena statybininkų brigados grupė dirba prie statomos 120 vietų vėšidės, kita — prie linaminės. Užbaigus šiuos pastatus, bus statomi kiojimai.

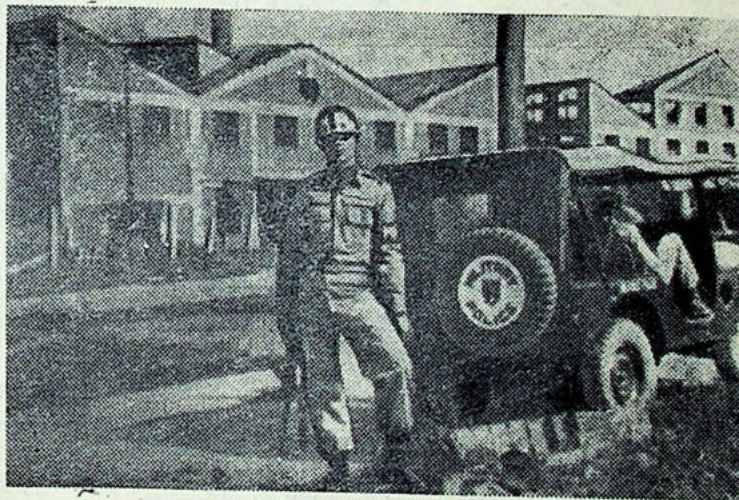
V. Vitkūnas

Beveik visos Pietų Korėjos įmonės smulkios, jose dirba po 50 ir mažiau darbininkų. Amerikinės firmos užtvindė šalį savo prekėmis. Korėjiečių įmonės, neišlaikę konkurencijos, žlunga. Tuščius cechus amerikiečiai paverčia kariniais sandėliais.

Nuotraukoje:

amerikiečių karinės policijos patulis prie fabriko pastatų Pietų Korėjoje.

KLDR centrinės telegramų agentūros nuotr.

MIRTIES KALVA

(Fragmentas iš apysakos „Rūsčios dienos“)

(Pabaiga. Pradžia Nr. 41 (1024); 42 (1025))

— Mus greit pakeis, — kažkodėl pasako jis. Pakeis... kažkas kitas gins Mirties kalvą. Čia stovės ir lauks vokiečių atakų kiti kareiviai. Ir kitas partorgas bus su jais. Bet ir jie tirs. Tirps, kad išlaikytų kruvino molio kauburį.

Ir Julius paklausia:

— Draugas leitenante, ko mes įsikibom į šią kalvą?

— Kaip tai — ko?

Julius minutėlę dvejot. Jei tai būtų partorgas Biržys — jis nedvejodamas pasakytų savo

K. KAIRIOKSTIS

— Galima rasti patogesnę poziciją, prasi-
veržti, puliti...

— Palauk, — vėl nutraukia Gužinskas. — Ne tą aš norėjau pasakyti. Na, užleisim vokiečiams kalvą, kitur apsikasin. Bet kariauti neten nebus lengviau. O, be to, ir šią kalvą reikės vėl atsiimti. Nepaliksime vokiečiams?

Gužinskas minutėlę patyli. Paskui paklausia:

— Tavo namai — toli?

— Tiesiog bus koks pusantro šimto kilometrų, — suglumęs atsako Julius.

— Kaip atrodo: greit namuose būtų vokiečiai, išeis, kad išlaikytų ne-
jei mes užleistume vokiečiams šią, kita kuopa

kitą, trečia — trečią kal-
gę? Julius tyli. Gužinsko logika pritrenkė jį. Apie tai jis nepagalvojo. O juk taip ir būtų! Ir vien nuo minties, kad vokiečiai galėtų vėl trypti gimtuosius laukus, darosi šalta.

— Tai taip. Mirties kalvą reikia išlaikyti. Reikia! Supranti? Tat Julius supranta. Per šią savaitę priešakinėje linijoje jis kai ko išmoko. Ir žodis reikia — suprantamas. Kareiviui nėra žodžių: galima ir negalima. Jei paskaičiuosi, kokiomis įgėmis vokiečiai atakuoja kalvą ir kokiomis ji ginama, išeis, kad išlaikyti negalima. Bet išsilaikyti reikia. Ir jie išsilaikys.

Už redaktorų C. BYTAUTAS